

ты съ бодливы бодкы. Листа-та на шипкѣ-тѣ съ околясты и съ остры рѣбчета. Цвѣтъ-тѣ ѡ бѣва бѣль червенъ; нѣ всякога едно цвѣтило. Кычеста-та шипка има много листа, нарядены като на валкѣ.

История на една ябълка.

1.

Въ една горѣ имало една дивѣ ябълка; есенъ отъ нея кашѣла една кыселица. Птици-ты искѣла кыселицѣ-тѣ съ сѣмки-ты ѡ. Само една сѣмка ся заровала въ земѣ-тѣ, та останѣла.

Прѣвъ зимѣ-тѣ сѣмка-та сѣдѣла подъ снѣга, и пролѣтъ, кога слѣнце огрѣло мокрѣ-тѣ земѣ, сѣмка-та зела да никне: пусяѣла надолу коренче, а нагорѣ издаде двѣ листца. Измежду листцата подадѣся стѣбло съ пѣпкѣ, а отъ пѣпкѣ-тѣ порасли нагорѣ зелены листа. Пѣпка слѣдъ пѣпкѣ, листо слѣдъ листо, чепче слѣдъ чепче — и слѣдъ пять години станѣла една хубавичка ябълка на онова мѣсто, дѣто паднѣла сѣмка-та.

Единъ градинарь отышѣлъ въ горѣ-тѣ, сѣглядалъ ябълкѣ-тѣ и рекѣ: „На, хубаво дръвче; то ще хване мѣсто.“ Затреперала ябълка-та, кога градинарь-тѣ зелѣ да ѡ исконава, и тя си помыслила: „загынахъ сирота!“ Нѣ градинарь-тѣ ископалъ ябъл-